

Arrest

nr. 115 931 van 18 december 2013
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIENI en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn afkomstig van Conakry, alwaar u steeds heeft gewoond. U bent geboren op 6 april 1987. U bent nooit naar school gegaan omdat uw ouders u nooit naar de school hebben gebracht.

U bent getrouwd in 2003 met (D.I.), u werd zijn tweede vrouw. Op het moment van uw huwelijk had hij reeds drie meisjes met zijn eerste vrouw.

U kreeg met uw man in totaal vier kinderen. Een tweeling (jongens) (D.M.S.) en (D.M.Y.) geboren op 17 november 2004 te Conakry en vervolgens twee meisjes; (D.A.) geboren op 29 augustus 2006 te Conakry en (D.M.) geboren op 20 oktober 2008 te Conakry. De eerste vrouw van uw man kreeg nog een vierde dochter die inmiddels vijf jaar is.

Uw man wil dat al zijn dochters worden besneden wanneer ze ongeveer zes jaar zijn. Zijn eerste vrouw had hier geen problemen mee. U wilde echter niet, sinds de geboorte van uw eerste dochter, dat uw meisjes zouden worden besneden. U wilde hen niet hetzelfde aandoen zoals u had meegemaakt. Daarenboven had uw zus haar oudste dochter besneden en is uw nichtje hierdoor verlamd geraakt. U had uw zus verteld dat u tegen besnijdenis bent en ze had u verzekerd dat ze u zou helpen. Uw man was ook op de hoogte van uw afkeer tegen besnijdenis maar wilde zijn wil doordruwen.

Uw man had u verteld dat hij jullie oudste dochter zou laten besnijden tijdens de schoolvakantie van 2012, na zijn reis voor het verkopen van kolanoten, in september 2012. Uw zus belde u op 7 september 2012, terwijl uw man op reis was en zijn eerste vrouw naar de markt was, om u te zeggen dat u naar haar moest komen. U ging diezelfde dag naar haar met de kinderen en de volgende dag kon u naar België vertrekken. Volgens uw verklaringen arriveerde u in België op 9 september 2012. U vroeg, samen met uw vier kinderen, asiel aan op 12 september 2012.

Sinds uw aankomst in België heeft u contact met uw zus. U heeft echter, sinds uw verhuis naar Seraing (op 1 februari 2013), geen informatie meer van haar ontvangen omdat haar nummer niet meer werkt. Voordien heeft ze u nog verteld dat uw man haar heeft bedreigd omdat ze u zou geholpen hebben om te vluchten.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een medisch attest waaruit blijkt dat uw dochters, (D.A.) en (D.M.), niet zijn besneden (opgemaakt door dr. (S.) op 3/10/2012); een medisch attest waaruit blijkt dat u bent besneden, type 2 (opgemaakt door dr. (S.) op 3/10/2012); foto's waaruit moet blijken dat u littekens heeft op uw benen; lidkaarten van Gams van u en uw twee dochters.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vreest dat uw dochters zullen besneden worden door uw man en zijn moeder. (zie gehoor CGVS, p 13)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakte dat u uit vrees voor besnijdenis van uw dochters internationale bescherming behoeft en dat u bij terugkeer naar Guinee uw dochters niet tegen besnijdenis zou kunnen beschermen, mocht dat al nodig zijn.

Zo kunnen vooreerst enkele bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen aangaande de redenen die in Guinee voor besnijdenissen gegeven worden en aangaande de verspreiding van en het verzet tegen deze praktijk, die ernstig doen twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende een dreigende besnijdenis van uw dochter.

*Zo dient opgemerkt te worden dat u verklaart dat meisjes moeten **besneden worden volgens de Islam**. U heeft echter nooit in de koran gelezen dat dit volgens de Islam moet. U heeft deze informatie alleen van uw man en van 'mensen'. Wanneer u werd gevraagd of u deze informatie heeft geverifieerd, antwoordde u negatief maar bevestigde u nogmaals dat het volgens de Islam moet. (zie gehoor CGVS, p 14) Het is echter zeer verwonderlijk dat u, tijdens het gehoor, nog steeds overtuigd bent van het feit dat de Islam vrouwenbesnijdenis oplegt. Als lid van Gams mag er immers wel van u worden verwacht dat u zich inmiddels beter heeft geïnformeerd over deze traditionele praktijk. Temeer daar op de lidkaart van uw dochters duidelijk staat vermeld dat in werkelijkheid besnijdenis niet wordt opgelegd door een religie. (zie lidkaart Gams dochters, toegevoegd aan het administratief dossier)*

Wanneer de dossierbehandelaar u vraagt of u mensen kent die moslim zijn en tegen besnijdenis zijn gekant, antwoordde u initieel dat u deze niet kent. (zie gehoor CGVS, p 21) Het is echter onvoorstelbaar dat u uw zus op dit moment niet aanhaalt aangezien u later tijdens het gehoor duidelijk bent dat ze tegen besnijdenis is en dat ze Moslim is. (zie gehoor CGVS, p 24)

Aansluitend dient te worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat u, **ondanks de steun en het voorbeeld van uw zus, niet beter op de hoogte bent van besnijdenissen**. Zo verklaart u dat uw zus, (M.), ook gekant is tegen besnijdenis. U verklaart echter dat ze tegen besnijdenis is sinds wanneer haar dochter is verlamd, na haar besnijdenis en omdat ze weet wat u heeft meegemaakt. Hierop heeft uw zus beslist om haar andere dochter, inmiddels tien jaar, niet te laten besnijden. U verklaart hierbij dat uw zus hiervoor de steun heeft gekregen van haar man en dat ze reeds voor u tegen besnijdenis was, deze beslissing had genomen. (zie gehoor CGVS, p 22) Hierbij is het bovendien vreemd dat, wanneer de dossierbehandelaar u vraagt of het mogelijk is om in Guinee een dochter niet te laten besnijden, dat u verklaart dat u het niet weet. (zie gehoor CGVS, p 18) U weet immers dat uw zus, waarmee u een zeer hechte band heeft, haar jongste dochter niet heeft besneden. (zie gehoor CGVS, p 23) U verklaarde bovendien zelf dat ze dit kan omdat ze de steun heeft van haar man. (zie gehoor CGVS, p 20) Hierdoor kan afgeleid worden dat u wel degelijk op de hoogte bent dat het mogelijk is om een dochter tegen besnijdenis te beschermen.

In dit opzicht is het trouwens opmerkelijk dat u, nogmaals na meerdere ontwijkende antwoorden, verklaarde dat u eigenlijk niet wist dat u de mogelijkheid zou krijgen om uw dochter niet te laten besnijden, maar dat het dankzij uw zus is. (zie gehoor CGVS, p 22) U kon eerder tijdens het gehoor nochtans op geen enkele manier verklaren, toen daar expliciet naar werd gevraagd, waarom u er van overtuigd was dat u uw dochters toch tegen besnijdenis zou kunnen beschermen aangezien u toen ook uitdrukkelijk verklaarde dat alle vrouwen die moslim zijn worden besneden (zie gehoor CGVS, p 21) en dat u zelfs niemand (moslim) kende die niet besneden zou zijn (zie gehoor CGVS, p 21). Hierbij is het eens te meer verwonderlijk dat u op dat moment blijkbaar 'vergat' dat u wel degelijk iemand, zelfs in uw nabije omgeving, kent die - zeer bewust- niet is besneden aangezien uw nichtje niet is besneden en dat u ervan overtuigd bent dat ze ook niet zal besneden worden dankzij de inspanningen van haar ouders.

Uit bovenstaande blijkt dat u tracht een profiel van uzelf te schetsen van een onwetende, in haar strijd alleenstaande vrouw, dat echter niet overeenkomt met de andere verklaringen die u doet en waaruit blijkt dat er zich in uw naaste omgeving mensen bevinden voor wie FGM duidelijk geen vanzelfsprekendheid (meer) is. U lijkt dit, nochtans belangrijke gegeven, echter op bepaalde momenten tijdens uw gehoor te 'vergeten'.

Daarnaast is het tevens opmerkelijk dat u tijdens uw gehoor bij het CGVS initieel, vooraleer uw problemen ter sprake kwamen, verklaarde dat uw huwelijk met uw man zeer goed was (zie gehoor CGVS, p 8) terwijl u later tijdens het gehoor, wanneer uw problemen aan bod kwamen, verklaarde dat sinds uw oudste dochter vijf jaar is, jullie elke dag ruzie maakten omdat u tegen de besnijdenis van uw dochter was. (zie gehoor CGVS, p 12) Deze toch opmerkelijke inconsistentie in uw verklaringen toont aan dat u bij de bespreking van uw problemen de dingen - de aard van de relatie met uw man en de dwang die u van hem ondervindt - anders tracht voor te stellen dan ze in werkelijkheid zijn.

Bovendien dienen ook nog enkele tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen opgemerkt te worden. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor bij het CGVS dat uw schoonmoeder in Lambanyi woont (zie gehoor CGVS, p 11) terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat uw schoonmoeder in Labé woont. (zie samenstelling van de familie, 8. Ouders van de echtgenoot, opgemaakt door DVZ op 20/09/2012). Ook over de woonplaats van uw zus (A.) legt u tegenstrijdige verklaringen af. Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde u immers dat ze in Kamsar woont (zie gehoor CGVS, p 5) terwijl u bij de DVZ verklaarde dat ze in Conakry, wijk Aviation woont (zie samenstelling van de familie, 4 broers en zussen van zelfde vader en zelfde moeder, opgemaakt door DVZ op 20/09/2012). U slaagde er ook niet in om tijdens uw gehoor bij het CGVS dezelfde datum van binnenkomst te geven zoals u deed bij de DVZ. Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde u immers dat u op 9 september 2012 in België bent toegekomen (zie gehoor CGVS, p 13) terwijl op uw bijlage 26, toegevoegd aan het administratief dossier, staat vermeld dat u op 8 september 2012 het Rijk bent binnengekomen. Al deze tegenstellingen maken dat uw verhaal in zijn geheel niet geloofwaardig is.

Tenslotte verklaarde u dat u de **grenscontrole in de luchthaven van Brussel-Nationaal** doorgekomen bent zonder dat u zelf documenten in handen hebt gehad (zie gehoor CGVS, p 10). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat iedere passagier, op individuele wijze, en vooral wanneer er kinderen bij zijn betrokken, wordt gecontroleerd wat betreft identiteitsdocumenten. (zie SRB 'General – Procédure de contrôle frontalier à l'aéroport de Bruxelles-National (ressortissants non européens), Cedoca, 2012, p 3) Deze vaststellingen laten toe te concluderen dat uw verklaringen betreffende de manier waarop u naar België bent gekomen, en die een rechtstreeks gevolg zou zijn van de problemen die u verklaarde te hebben gehad in Guinee, niet geloofwaardig zijn.

Al deze elementen tasten de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen fundamenteel aan.

Bovendien kunnen volgende algemene vaststellingen worden gedaan, aangaande FGM in Guinee op dit moment.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat meer en meer ouders, vooral in stedelijk gebied - vanwaar u afkomstig bent (zie gehoor CGVS, p. 4)- en onder intellectuelen, **niet langer willen dat hun dochter besneden zal worden** en zorgen voor de noodzakelijke omstandigheden om de besnijdenis van hun dochter te voorkomen tot wanneer ze meerderjarig is. Dit door o.a. hun dochter niet naar familie in de dorpen te sturen. Het is immers vaak op het platteland dat de druk om besnijdenis uit te voeren veel groter is. Volgens deze bronnen is het noodzakelijk om een sterk onderscheid te maken tussen de stad en het platteland. Voor ouders die weigeren om hun dochter te laten besnijden, en die in een stad wonen blijkt dat de ouders niet het voorwerp zullen uitmaken van pesterijen omwille van het niet-besnijden. In de steden zijn de mensen niet erg gericht op het besnijden en wordt men enorm blootgesteld aan campagnes die gericht zijn tegen besnijdenis, vooral via de radio. Uit een andere bron blijkt tevens dat ouders, die in de stad wonen, niet formeel bedreigd zullen worden, noch zullen worden gediscrimineerd op niveau van werk of dat ze zullen onderdrukt worden door de overheid. Ook is het risico dat de ouders zullen worden uitgesloten door de gemeenschap waar ze deel van uitmaken of hun familie zeer beperkt. In maart 2013 preciseert de voorzitter van de NGO 'Tostan' dat de sociale afwijzing niet erg zichtbaar is. Hieruit blijkt dat het mogelijk is voor de ouders, zonder er noemenswaardige gevolgen van te ondervinden, om hun kind tegen besnijdenis te behoeden. Zeker in de hoofdstedelijke regio is het mogelijk om uw dochter te beschermen.

Besnijdenis is bovendien bij wet verboden in Guinee. In 2000 werd er een wet gestemd, die expliciet genitale vrouwenverminkingen als een misdrijf vermeldt. De uitvoeringsteksten van deze wet werden in 2010 door de betrokken ministeries ondertekend. Dit vormt een belangrijke juridische basis die de vervolging door de autoriteiten mogelijk maakt. Deze teksten voorzien gevangenisstraffen van 3 maanden tot 2 jaar evenals boetes (artikel 10). De straffen zijn uiteraard zwaarder in het geval van invaliditeit of overlijden van het jonge meisje (artikelen 12 en 13). De teksten laten de NGO's en verenigingen die op wettige wijze zijn geregistreerd op het Guineese grondgebied en die strijden tegen genitale vrouwenverminkingen eveneens toe om zich burgerlijke partij te stellen in naam van het slachtoffer voor alle bevoegde rechtbanken (artikel 15). De Guineese autoriteiten strijden echter actief en preventief tegen de besnijdenissen door sensibiliseringscampagnes en preventiecampagnes die worden gevoerd in samenspraak met internationale organisaties (waaronder de Wereldgezondheidsorganisatie) en nationale organisaties (CPTAFE, TOSTAN, PLAN Guinée, CONAG-DCF, AGBEF...) evenals met de Ministeries van Gezondheid, Sociale Zaken en Onderwijs. Dit komt met name tot uiting door didactische modules die bestemd zijn voor de scholen, seminaries voor de religieuze verantwoordelijken, deelnemen aan een dag van nultolerantie op 6 februari, campagnes met affiches in de stad en in de ziekenhuizen, en berichten via de radio. Het is verwonderlijk dat u, die vatbaar zou moeten zijn voor dergelijke campagnes verklaart dat u nooit affiches heeft gezien of campagnes heeft gehoord op radio of televisie of organisaties kent in Guinee die tegen besnijdenis zijn. (zie gehoor CGVS, p 25) Het is echter niet aannemelijk dat u, afkomstig van Conakry, dergelijke campagnes totaal niet zou opgemerkt hebben. Ook hier blijkt dus opnieuw dat u zichzelf tracht voor te stellen als onwetend wat betreft de mentaliteitswijziging die in Guinee duidelijk aan de gang is, iets wat in uw geval - zijnde een vrouw, moeder die strijdt tegen de besnijdenis van haar dochter en afkomstig van de hoofdstad - ondenkbaar is gezien de talloze campagnes die zichtbaar zijn in de Guineese maatschappij.

De mentaliteit is in Guinee immers in positieve zin aan het wijzigen om de praktijk van besnijdenis achter zich te laten. Zo is de prevalentie van besnijdenis in Guinee, zoals ook in andere landen waar

genitale vrouwenverminking voorkomt, danig gedaald. Het lijkt dat de jongere generatie zich er minder aan wil blootstellen. Dr. (M.K.) verklaarde bovendien op 18 februari 2013 op RFI (Radio France Internationale) dat het laatste prevalentie cijfer waarover men beschikt aantoonde dat er een enorme terugval is van het aantal vrouwen besnijdenissen. Zo worden er vandaag twintig procent minder vrouwen besneden (voorheen was er een prevalentie van negenenennegentig procent). Hij baseert zich hiervoor op cijfers van UNICEF (United Nations International Children's Emergency Fund) en UNFPA (United Nations Population Fund) waarvan de cijfers nog officieel dienen gepubliceerd te worden. Dankzij de gecoördineerde acties van de overheid en de NGO's, kan een niet-besneden meisje een normaal leven leiden. Zoals reeds werd aangegeven is de mentaliteit in gunstige zin aan het evolueren.

Kortom, het Commissariaat-generaal kan redelijkerwijs besluiten dat de Guineese Staat actief tal van acties aanwendt ter bestrijding van besnijdenissen en dat er eveneens tal van NGO's ter plaatse actief zijn. Bovendien blijkt dat u kan instaan voor het beschermen van uw dochter, zeker in een stedelijke omgeving.

Gezien voorgaande informatie maakt u **niet aannemelijk dat u uw land van herkomst diende te verlaten** en dat u internationale bescherming dient in te roepen.

Uit bovenstaande informatie blijkt immers dat, indien u in stedelijk gebied woont, zoals bij u het geval is, u de besnijdenis van uw dochters kan voorkomen. U wordt hierbij gesteund door uw zus, die zelf bereid was om uw reis en deze van uw vier kinderen te financieren. Iemand met uw capaciteiten - u volgt momenteel een opleiding om te lezen en schrijven (zie gehoor CGVS, p 3) - en doorzetting -u leeft helemaal alleen met uw vier kinderen in een vreemd land en was zelfzeker genoeg om uw tegenstand tegen een - volgens u nochtans - algemene praktijk, die wordt opgelegd door uw religie, openlijk te verkondigen (zie gehoor CGVS, p. 17) - kan tevens in Guinee de mogelijkheid creëren om haar dochters te beschermen tegen besnijdenis. Uw verklaring dat uw man u in Guinee kan vinden, kan u op geen enkele manier hardmaken. (zie gehoor CGVS, p 20)

De door u **neergelegde documenten** kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. De medische attesten van uw dochters, waaruit blijkt dat ze niet zijn besneden, worden op geen enkel ogenblik in twijfel getrokken. U legt ook een medisch attest voor waaruit blijkt dat u besneden bent type 2. Uw besnijdenis wordt tevens op geen enkel moment in vraag gesteld. Gezien u deze traditionele praktijk van besnijdenis reeds heeft ondergaan, kan u om deze reden geen internationale bescherming meer worden verleend. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat er in Guinee geen sprake is van herbesnijdenis van een vrouw die het voorwerp was van een besnijdenis van type 2. Derhalve zijn er goede redenen om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordien. (zie SRB, "Guinée – Les Mutilations Génitales Féminines (MGF)", mei 2012, update augustus 2012, september 2012, april 2013, Cedoca, p 12-13) U legt tevens een medisch attest voor en foto's van littekens. Echter, dit vormt geen bewijs voor uw aangehaalde vervolgingsfeiten omdat hierin geen uitsluitel wordt gegeven over de omstandigheden waarin u deze letsels zou hebben opgelopen. Tot slot legt u documenten voor van Gams. Het feit dat u tegen vrouwenbesnijdenis zou zijn, wordt hierboven niet in twijfel getrokken. Het lidmaatschap van een dergelijke organisatie toont echter op zich niet aan dat uw dochter het risico loopt op een besnijdenis.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U bent niet in het bezit van enig document dat uw identiteit, afkomst, asielrelaas of reisweg zou kunnen staven.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de

geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/3, 48/4, 57/7ter en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), alsook op machtoverschrijding.

Vooreerst wijst verzoekster erop dat, waar verweerder haar verwijt dat zij geen begin van bewijs bijbrengt om haar asielrelaas geloofwaardig te maken, zij haar land ontvlucht is en dat men er in zo'n geestestoestand niet aan denkt om documenten of getuigenissen te verzamelen die haar asielrelaas konden bewijzen. Bovendien is het niet nodig om het materiële bewijs te leveren van zijn asielrelaas daar een asielaanvrager kan worden erkend op grond van een omstandig en geloofwaardig asielrelaas.

Verder wijst verzoekster erop, waar verweerder haar verwijt dat zij gelooft dat vrouwen volgens de islam besneden moeten worden terwijl op haar lidkaart van GAMS staat dat besnijdenis niet door de godsdienst wordt bevolen, dat zij niet geschoold is en nauwelijks kan lezen of schrijven. Er werd haar overigens steeds herhaald dat vrouwenbesnijdenis volgens de islam verplicht is. De praktijk van de besnijdenis duurt overigens voort omdat de meerderheid van de ongeschoolde Guineeërs ervan overtuigd blijft dat het om een verplichte praktijk op grond van hun godsdienst gaat.

Waar verzoekster haar zus niet vermeldt toen haar gevraagd werd of zij moslima's kent die tegen besnijdenis zijn, duidt zij erop dat zij dacht dat gevraagd werd of zij moslima's, andere dan haar zus, kent die tegen vrouwenbesnijdenis zijn. Dit blijkt uit de context waarin de vraag gesteld werd. Verzoekster ziet overigens het verband niet tussen deze vraag en haar vrees voor de besnijdenis van haar meisjes.

Wat betreft de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en deze op het CGVS, wijst verzoekster erop dat het gehoor op de DVZ gebeurt zonder controle door een "buitenkant persoon", dat de asielzoekers slechts 15 minuten de tijd krijgen voor dit gehoor en dat hen gezegd wordt dat zij hun relaas uitgebreid kunnen vertellen op het CGVS. Overigens meent verzoekster dat de tegenstrijdigheden die haar worden verweten niets te maken hebben met de kern van haar asielrelaas. Het gaat immers om de verblijfplaats van haar schoonmoeder en haar zus en de datum waarop zij in België is binnengekomen. Betreffende de verblijfplaats van haar schoonmoeder en haar zus meent verzoekster dat er een vertaalfout is gebeurd of een gebrek aan begrip was.

Wat betreft haar aankomst op de luchthaven stelt verzoekster dat als zij zich vandaag op Belgische bodem bevindt, zij erin geslaagd is de zogenaamde overeenstemmingscontrole voorbij te gaan. Het is volgens verzoekster belachelijk haar asielaanvraag op dit punt in gevaar te brengen. Het is naïef te

geloven dat er geen corruptie is in de internationale luchthavens. Dit element heeft ook geen band met haar asielaanvraag.

Verder wijst verzoekster erop dat de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie toegeeft dat de praktijk van de vrouwenbesnijdenis in Guinee veralgemeend blijft en dat de weerstand zich binnen de bevolking bevindt. De conclusie van het verslag van CEDOCA is duidelijk: de gerechtelijke vervolging is zeldzaam. Er is dus een reëel risico dat verzoeksters meisjes een besnijdenis zullen ondergaan in geval van terugkeer naar Guinee. Verzoekster stelt nog: *“Dat als het waar is dat er een NGO presenteren aan Conakry of ander is, is er niettemin een ernstig risico dat de vader, die voortaan weet dat zijn vrouw tegen de besnijdenis is, laten besnijden zijn meisjes, aan hun terugkeer, zonder de moeder ervan te verwittigen”*.

In overeenstemming met artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet werd verzoekster reeds vervolgd of heeft zij reeds ernstige aanslagen ondergaan of het onderwerp uitgemaakt van rechtstreekse bedreigingen van zo'n vervolging of dergelijke aanslagen, hetgeen een ernstige aanwijzing van haar vrees is. Verzoekster meent dat haar het voordeel van de twijfel moet worden toegestaan.

Verweerder schijnt volgens verzoekster het belang van de notie “subsidiare bescherming” niet waar te nemen en dat dit een mindere bescherming vertegenwoordigt in termen van duur maar waarvan de weigering op volledige wijze een motivatie vergt. Verzoekster herinnert aan wat aangehaald werd tijdens haar gehoor op het CGVS en houdt vol dat het risico goed en degelijk bewezen is.

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiare beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhevig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet

bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoekster legt op het CGVS de lidkaarten van Gams neer van haarzelf en haar beide dochters opgemaakt op 21 februari 2013 (zie administratief dossier, stuk 17) en verklaarde op 9 september 2012 in België te zijn toegekomen (gehoorverslag CGVS, p. 13). Het gehoor op het CGVS vond plaats op 4 juni 2013 (gehoorverslag CGVS, p. 1). Op het moment van het gehoor bevond verzoekster zich aldus ruim negen maanden in België en waren zij en haar dochters sinds ruim drie maanden lid van een vereniging die zich inzet voor de strijd tegen vrouwenbesnijdenis. Desalniettemin verklaarde verzoekster dat vrouwenbesnijdenis binnen de islam verplicht is (gehoorverslag CGVS, p. 14), terwijl op de door haar neergelegde lidkaarten vermeld staat dat vrouwenbesnijdenis niet door een religie wordt opgelegd (administratief dossier, stuk 17). Dat verzoekster een beperkte opleiding heeft genoten, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Verzoeksters gebrekkige kennis omtrent een element dat behoort tot de kern van haar asielrelaas, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit asielrelaas.

Dit klemmt des te meer daar verzoekster verklaarde dat haar zus in Guinee tegen vrouwenbesnijdenis gekant is sinds haar eerste dochter ingevolge haar besnijdenis verlamd geraakte en bijgevolg, samen met haar echtgenoot, besloot om haar tweede dochter niet te (laten) besnijden (gehoorverslag CGVS, p. 22-23). Nochtans verklaarde verzoekster dat zij niet weet of het in Guinee mogelijk is om een dochter niet te laten besnijden (gehoorverslag CGVS, p. 18). Het is in dit kader bovendien opmerkelijk dat verzoekster verklaarde geen moslima's te kennen die tegen vrouwenbesnijdenis gekant zijn of die niet besneden zijn, hoewel zij later tijdens het gehoor verklaarde dat haar zus moslima is (gehoorverslag CGVS, p. 21 en 24). Waar verzoekster aanvoert dat zij dacht dat gevraagd werd of zij moslima's, andere dan haar zus, kent die tegen vrouwenbesnijdenis zijn, dient opgemerkt dat dit een loutere *post factum*-verklaring is, die voorgaande vaststellingen niet ongedaan kan maken. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt immers dat de vraag duidelijk was en dat verzoekster geen opmerkingen hieromtrent maakte (gehoorverslag CGVS, p. 21 en 25-26). Daar komt nog bij dat verzoekster verklaarde dat het dankzij de hulp van haar zus is dat zij erin slaagde haar dochter niet te laten besnijden (gehoorverslag CGVS, p. 22). Deze incoherente en tegenstrijdige verklaringen zetten de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas verder op de helling.

Waar verzoekster stelt dat haar echtgenoot degene is die haar dochters wil laten besnijden en dat zij sinds heel lang ruzies hieromtrent had met haar echtgenoot, dient opgemerkt dat verzoekster aanvankelijk over haar huwelijk verklaarde: *"het gaat heel goed tussen ons"* (gehoorverslag CGVS, p. 8 en 12). Omwille van deze tegenstrijdige verklaringen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan verzoeksters vrees dat haar echtgenoot haar dochters wil laten besnijden.

Verder dient nog opgemerkt dat verzoekster een aantal tegenstrijdige verklaringen aflegde die, hoewel het slechts om details van haar asielrelaas gaat, gelet op het hoger vastgestelde inzake dit asielrelaas, verder afbreuk doen aan de algehele geloofwaardigheid ervan. Verzoekster verklaarde bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de DVZ dat haar schoonmoeder in Labé woont (administratief dossier, stuk 14, "samenstelling van de familie 8. Ouders van de echtgenoot"), terwijl zij tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde dat zij in Lambanyi woont (gehoorverslag CGVS, p. 11). Tevens verklaarde verzoekster op de DVZ dat haar zus (A.) in Conakry, wijk Aviation woont (administratief dossier, stuk 14, "samenstelling van de familie 4. Broers en zussen"), terwijl zij tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde dat (A.) in Kamsar woont en dat dit heel ver van Conakry is (gehoorverslag CGVS, p. 5).

Uit door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie aangaande de grenscontrole in de luchthaven van Brussel-Nationaal (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat iedere passagier op individuele wijze, zeker wanneer er minderjarige kinderen bij zijn, wordt gecontroleerd wat betreft de identiteitsdocumenten. Nochtans verklaarde verzoekster dat zij geen enkel document in handen heeft gehad tijdens haar reis naar België (gehoorverslag CGVS, p. 10). Verzoeksters stelling dat *"het naïef zou zijn te geloven dat er geen corruptie in de internationale luchthavens is"*, is in het post 9/11-tijdperk

een (lasterlijke) bewering die de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Aldus zijn verzoeksters verklaringen omtrent haar reisweg naar België niet aannemelijk.

Uit informatie aangaande vrouwenbesnijdenissen in Guinee, door verweerder toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat een daling van de prevalentie van het aantal vrouwenbesnijdenissen zich heeft ingezet, alsook dat meer en meer ouders, vooral in stedelijk gebied en onder intellectuelen, niet langer willen dat hun dochter besneden wordt en erin slagen hun dochter tegen besnijdenis te beschermen tot zij meerderjarig is. Het risico dat deze ouders zullen worden uitgesloten van hun gemeenschap, is zeer beperkt. Bovendien werd in 2010 een wet gestemd die uitvoering geeft aan een wet uit 2000 die vrouwenbesnijdenis strafbaar stelt. Aldus beschikken de Guineese autoriteiten over een stevige juridische basis om gerechtelijke stappen te ondernemen. De eerste stappen voor gerechtelijke vervolging werden in 2011 en 2012 overigens gezet. Tevens voorziet deze wet dat ngo's en verenigingen die op wettige wijze zijn geregistreerd op het Guineese grondgebied en die zich bezig houden met de strijd tegen vrouwenbesnijdenissen, zich in naam van het slachtoffer burgerlijke partij kunnen stellen voor alle bevoegde rechtbanken. Daarnaast strijden de Guineese autoriteiten, in samenwerking met nationale en internationale organisaties actief tegen vrouwenbesnijdenissen aan de hand van preventie- en sensibiliseringscampagnes.

Verzoekster brengt geen stukken bij waaruit blijkt dat deze informatie van verweerder onjuist of achterhaald is. Verzoekster komt niet verder dan het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing echter niet kan weerleggen. Verzoekster woont in stedelijk gebied en wordt gesteund door haar zus (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 22). Uit het voorgaande is gebleken dat er geen geloof gehecht kan worden aan haar vrees dat haar echtgenoot haar dochters wil laten besnijden. Bovendien verblijft verzoekster alleen met haar vier kinderen in een voor haar vreemd land, waar zij het initiatief nam om te leren lezen en schrijven (gehoorverslag CGVS, p. 3). Gelet op voormelde informatie van verweerder dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoekster in staat moet worden geacht om in Guinee haar dochters tegen besnijdenis te kunnen beschermen.

Behalve met betrekking tot de lidkaarten van Gams, hetgeen hierboven reeds werd behandeld, voert verzoekster geen verweer tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de door haar op het CGVS neergelegde documenten, zodat deze als vaststaand moeten worden beschouwd. Uit voormelde informatie van verweerder aangaande vrouwenbesnijdenissen in Guinee blijkt bovendien dat een herbesnijdenis van een vrouw die een besnijdenis type 2 ondergaan heeft, in Guinee niet voorkomt. Bijgevolg kan verzoekster hiervoor geen vrees voor vervolging invoeren.

Waar verzoekster stelt dat het CGVS haar verwijt geen begin van bewijs bij te brengen om haar asielrelaas geloofwaardig te maken, dient opgemerkt dat, na de beoordeling van de door verzoekster op het CGVS neergelegde stukken, de bestreden beslissing er op wijst dat verzoekster niet in het bezit is van enig document dat haar identiteit, afkomst, asielrelaas of reisweg kan staven. Verzoeksters asielrelaas werd immers ongeloofwaardig bevonden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar asielrelaas, toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de SRB "Guinee – Situatie op het vlak van de veiligheid", door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Verzoekster brengt geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat deze informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS